

[Knud Østergaard.]

værelsemontering, og i stedet går over til, at der kan bruges 1.650 kr. pr. værelse, indeksreguleret.

En ting vil jeg i hvert fald gerne takke ministeren for, nemlig at ministeren har indført en bestemmelse om, at kollegier, der er opført før lovens ikrafttrædelsestidspunkt, ikke skal blive sorteper, som tilfældet har været for visse kollegier — jeg tænker på Helsingør, på Horsens og Ålborg, hvor man har været i en meget vanskelig situation, fordi man var kommet ind midt imellem to love. Det søges altså nu undgået, og det siger vi ministeren tak for.

Den tredje ting, jeg nævnte, er den større indflydelse, som man vil give de unge ved dels at lade dem få adgang til at komme ind i de forskellige bestyrelser, dels at lade dem få sæde i det såkaldte kollegieråd. Jeg vil gerne pointere, at vi er positivt indstillet over for denne tanke. En enkelt ting, som jeg gerne vil have drøftet under udvalgsbehandlingen, er det problem, som de unge så bliver stillet over for, når de skal træffe afgørelse om tildeling af et værelse til deres kammerater. Dette kan måske blive lidt vanskeligt for de unge, de kommer ligesom i klemme på en eller anden måde; men jeg håber i hvert fald, at vi kan drøfte det igennem i udvalget og se at finde frem til en tilfredsstillende løsning.

Jeg vil gerne uddybe det spørgsmål om de forskellige huslejeniveauer, som hr. Enggaard var inde på; jeg mener nemlig også, at det er noget, vi må tage op. Vi ved jo, hvordan kollegietanken egentlig først fik fart på her i landet, da 4. maj-kollegierne opstod; vi ved, at alle disse institutioner nu er gældfri og som følge deraf kan holde en meget rimelig husleje. Vi ved også, at vi på et eller andet tidspunkt må forlade det princip, at det er efterkommere af besættelsestidens ramte, der kommer ind på disse kollegier, simpelt hen fordi der ikke er flere af dem tilbage. Derfor vil det klientel, som søger ind på disse kollegier, blive det samme, som søger ind på alle øvrige kollegier, og disse kollegier ligger jo sammen med de ældste, f. eks. universitetskollegierne, prismæssigt i en helt anden klasse end de senest opførte. Jeg så i søndags en avisartikel, hvori man omtalte priserne på kollegieværelser rundt i landet, og det viste sig, at

de varierede fra 70 kr. til 350 kr.; og som hr. Enggaard også sagde, netop i en stund, hvor man diskuterer huslejerelationer og drøfter det princip, at man skal betale efter evne og har krav på en rimelig bolig, vil det jo være naturligt, at vi ikke lader denne ene side af boligmarkedet helt ude af betragtning; så også dette spørgsmål tror jeg vi skal drøfte, når vi kommer til udvalgsbehandlingen.

I det hele er det konservative folkeparti meget velvilligt indstillet over for lovforslaget, som det foreligger, og vi tilsiger en aktiv og positiv medvirken, når nu udvalgsarbejdet kommer i gang.

Else-Merete Ross: Da vi i 1963 havde lovforslaget om støtte til tilvejebringelse af kollegier til behandling, havde både den daværende undervisningsminister og mit parti vore tvivl om, hvorvidt 1.000 boliger om året i en 10-årig periode var tilstrækkeligt til at dække behovet. Vi udtalte derfor ønske om, at der senere ville blive mulighed for fremsættelse af et nyt lovforslag med videre rammer, som bedre ville svare til det behov, vi ventede ville komme med den stadig øgede tilgang af unge under uddannelse.

Det er derfor med glæde, at vi ser et nyt lovforslag om støtte til kollegier fremsat kun tre år efter den gældende lovs gennemførelse. Hvis behovet for kollegieværelser ligger mellem 30.000 og 40.000, vil det jo, selv med det fleksible program, der nu foreslås, og som sigter mod at nå op på 3.000 værelser om året, vare meget længe, inden behovet er dækket.

Ser man på kollegiebyggeriet udelukkende fra de unge studerendes synspunkt, kunne man nok ønske, at de endnu hurtigere fik bedre boligforhold i deres uddannelsestid, men set fra andre befolkningsgruppers synspunkt må det vist være rimeligt også at tage hensyn til, at unge, der ikke er under uddannelse, eller som er færdig med uddannelsen, også har behov for bedre boligforhold, og man må derfor foreløbig betragte sigtet med 3.000 værelser om året som det fremskridt, det vitterligt er. Når man har rullende femårsplaner, vil det vel være muligt at korrigere antallet af kollegieværelser, så det følger nogenlunde med udviklingen.

Da jeg ikke ved, hvor mange seminarie-